

המשתתפים בחבורת

שיריו של אפרים אבא מוכרים כבר לקוראי „קשת“ כמו גם לקוראי המוספים הספרותיים. דבריו של אנו, ראש ממשלת בורמה, לקוחים מתוך לקט כתביו שיופיע בקרוב בהוצאת „עם הספר“. ה„פרווה“ של אהרן אמיר הוכללה בקובץ העומד להופיע לזכרו של המורה הוותיק א. נ. פרחיהו. הבה אגאואדגיטה („שירת המבורך“) תורגמה עברית בידי המנוד ד"ר ע. אולסבנגר. הקטעים המודפסים בכרך זה של „קשת“ הובאו ברשותו האדיבה של „מוסד ביאליק“. שמואל בוש, יליד אמריקה שהגיע אלינו עם אנשי המח"ל ומאז השתקע בישראל, הוא טייס וסופר הכותב אנגלית. ספרו הראשון, „הגרזן והחץ“, רומן על האדם טרום-ההיסטורי, הופיע ב-1960 ב„ספרית-פועלים“. עוד רומן אחד, מחי הארץ דווקא, אף הוא עומד לראות אור. לדליה מפרסמת משיריה לעתים מזומנות, בעיקר ב„קשת“. שירו של ישראל הר הוא אחד מתוך מחזור בן 27 שירים, „סתיו על ים ניצה“. מאז „ימי צקלג“ ייחד ס. יזהר את עבודתו הספרותית לכתיבת סיפורי ילדים בעיקר. „הנמלט“ שהתמלט מתחת ידו תוך כדי כתיבה לילדים, הוא כמדומה דבר-הספרות הראשון שפירסם „לגדולים“ מאז 1958. מי שעקב אחר כתיבתה של זקלין כהנוב ודאי יזהר נימה חדשה בתכלית ב„עד היכן אפשר להתקדם?“ בדיוק לפני שנה, ב„קשת“ ט, פירסם אהרן כידן מאמר שלאחר זמן עזר תשומת-לב מרובה משום שהיטיב כל-כך לחזות את ההכרעות שעתייות היו לחול בתוך מפא“. את לקחן של אלו הוא מנסה לסכם במאמרו הנוכחי. ה„יומן“ של עליזה לבנגר, הממשיכה גם השנה בהוראה בביה"ס התיכון בקרית-שמונה, כבר היפה גלים הרבה במקומות הרבה. היא מבטיחה להמשיך גם להבא. פרופ' וולטר ליבנטל הוא איש זקן מאד, בן גרמניה, שבראשית דרכו היה פסל-אמן ורק בגיל מבוגר התמסר ללימוד לשונות הודו וסין וספרותן. עם עלות היטלר לשלטון עזב את ארצו וכעשרים שנה שימש פרופסור באוניברסיטאות פייפין ופקין בארץ סין, שאותה עבר לארכה ולרחבה. על-פי השתדלותו של פרופ' פאניקאר, ששימש בזמנו שגריר הודו בסין העממית, עבר מה-הודו ונעשה ראש המכון ללימודים הודיים-סיניים במכללת וישוואבה-אראטי, מיסודו של ראבינדראנאט טאגורי. הוא ידוע בעיקר כחוקר הבודהים הקדום. בראשית שנה זו ביקר בארץ והרצה שתי הרצאות-אורח באוניברסיטה העברית בירושלים. מתי מגד, סופר, מבקר ומורה בסמינר-הקיבוצים ב„ארנים“, מיחד באחרונה את מאמציו הבקרתיים בעיקר לשני יוצרים שאולי אינם רחוקים כל-כך זה מזה — י. ת. ברנר וסמואל בקט. דן סואן, בן 28, בוגר האוניברסיטה בירושלים, יצא ב-1955 את הארץ ועשה למעלה משנה בדרום-מזרח אסיה, בעיקר בתאילנד. ב-1959 הוכתר דוקטור לאנתרופולוגיה חברתית ותרבותית באוניברסיטה של וינה. באחרונה שימש יועץ אקדמי למכון האפריקני-האסיאני בת"א ועתה נתמנה מרצה לאנתרופולוגיה באוניברסיטה של תל-אביב. יצחק סיני סיים עתה כתיבת ספר על הלאומיות במדינות החדשות של אפריקה ואסיה. הוא שימש תקופה מסוימת בתפקיד רשמי בדרמ"ז אסיה. ויליאם פילין הוא משורר אמריקאי, יליד אוקראינה, גידול שיקאגו, החי עתה בלוס-אנג'לס ופעיל בחבורת המשוררים בחוף המערבי של ארה"ב. פירסם חמישה קבצי שירה, הוכתר בפרסים. הוא ואשתו מפורסמים ברחבי ארצם בשיטתם המיוחדת בעיבוד כלים קראמיים. נסים ר'ואן מתעתד להוסיף לשני מאמריו על המודר-ניום באסלאם עוד מאמר על „חלוצי המחשבה החדשה“ במצרים: טהא חוסיין, מוצטפא עבד אל-ראזק, עלי עבד אל-ראזק ומוחמד חוסיין הייפל. יהודה שביט מפרסם בקביעות מדבריו, בשירה ובפרווה, במוספים הספרותיים. ד"ר משה שפיצר, מתרגם הקטעים הסאנסקריטיים המובאים בזה, הוא מומחה יחיד כמעט בארצנו ללשון זו, שידועה בכל העולם ספק רב אם יש בהם כיום כדי גדוד-צבא אחד. הוא יליד צ'ינה, דוקטור מן האוניבר-סיטה של וינה, עורך ומג"ל ותיק ועשיר-נשיון — מעמודי-התווך ב„הוצאת-הספרים היהודית“ בגרמניה, אחרי-כן בהוצאת שוקן ובהוצאת-הספרים של הסוכנות היהודית. בעל הוצאת „תרשיש“ ואיש רבי-זכויות-ופעלים בעיצוב האות העברית, הספר העברי והטעם האמנותי.